

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผู้ที่กับคนมั่ง : พลวัตความหลากหลายและความซับซ้อนแห่ง
อัตลักษณ์ของคนชายขอบ

ชื่อผู้เขียน

นางสาวอรรัญญา ศิริผล

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพัฒนาสังคม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์ ดร.ยศ สันตสมบติ

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนรี เรียงทอง

กรรมการ

อาจารย์ ดร.อานันท์ กาญจนพันธุ์

กรรมการ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นงานศึกษาทางมนุษยวิทยาที่พยายามทำความเข้าใจ “กลุ่มชาติพันธุ์มั่ง” หนึ่งในกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่บนที่สูงในฐานะมนุษย์ผู้กระทำที่ตอกย้ำภายใต้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างรัฐและฐานะผู้ครอบงำกับชาวมั่งในฐานะกลุ่มผู้ด้อยอำนาจจากประเด็นปัญหาเรื่องผู้ที่กับคนนิยามความหมายเสพติดที่ชาวมั่งถูกประทับตราให้กลายเป็นคนผิดศีลธรรมและกลายเป็นคนชายขอบของสังคมใหญ่ โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ประยุกต์แนวคิด “กระบวนการกักขัง” เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการกักขังอัตลักษณ์ชาวมั่ง และแนวคิดการตอบโต้ เพื่อทำความเข้าใจกับกลุ่มชาติพันธุ์มั่งในฐานะผู้กระทำที่แสดงปฏิกริยาตอบโต้ต่อการกักขังอัตลักษณ์ดังกล่าว

จากการศึกษาพบว่า กระบวนการกักขังอัตลักษณ์ชาวมั่งเป็นผลมาจากการสร้างภาพตัวแทน/ชุดนิยามความหมายและปฏิบัติทางภาษาที่เกิดขึ้นในบริบททางการเมืองเรื่องความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างรัฐและกลุ่มวัฒนธรรมครอบงำกับกลุ่มชาติพันธุ์มั่งซึ่งเป็นกลุ่มผู้ด้อยอำนาจ ซึ่งรัฐได้สร้างภาพ “ความเป็นคนอื่น” ของชาวมั่ง จากภาพลักษณ์หลัก ๆ ๓ ภาพในรูปแบบที่แตกต่างกันในบริบทแต่ละช่วงเวลาจนทั้งชื่อนักกิจกรรมเป็นภาพลักษณ์ชาวมั่งในปัจจุบันคือ ภาพอัตลักษณ์ชาวมั่งกับผู้ที่เขื่อมโยงกับยาเสพติดในบริบทผู้ที่กลายเป็นยาเสพติดในสังคมใหญ่ จากนั้น ในบริบทความชัดเจ้นทางการเมืองระหว่างอุดมการณ์ ภาพชาวมั่งกับผู้ที่ถูกนำเสนอมากขึ้นและขยายไปสู่ภาพลักษณ์ของคอมมูนิสต์-ผู้ทำลายความมั่นคงของชาติ ต่อเมื่อกระแส

การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เข้าพื้นที่อย่างมีความเป็นมือได้ถูกเชื่อมโยงและขยายไปสู่ภาคตัวแทนอื่นๆ คือ ภาพของผู้ทำลายป่าในกรุงทั่งอุดสาหกรรมการท่องเที่ยวเริ่มเติบโตขึ้นในเวลาต่อมา ภาพลักษณ์ชาวมังได้ถูกขยายไปสู่ การเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์เหล่านี้เมื่อได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอกทั้งด้วยความเคยชินหรือด้วยเหตุผลอื่นใด ภาพลักษณ์ว่าด้วยความเป็นคนอื่นของชาวมังจะถูกเปล่งและตกหลักลงสู่ระดับอุดมการณ์ของผู้คนในสังคมทั่วไปที่ยอมรับเป็นหมายและยุทธวิธีการต่อสู้ทางการเมืองและกลยุทธ์เป็นแนวคิดครอบงำที่สังคมทั่วไปเชื่อและยอมรับว่าชาวมังเป็นผู้ที่ทำลายศิลปะรวมของสังคม และด้วยภาพตัวแทนทางการเมืองนี้เองที่ได้สร้างความชบดูรุนแรงให้กับรัฐในการเข้าไปควบคุมและจัดการชีวิตของชาวมังผ่านกระบวนการใช้อำนาจต่าง ๆ ของรัฐ

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาพบว่า ในบริบทที่ชาวมังถูกบีบให้มีทางเลือกในการดำรงชีวิตตามวัฒนธรรมของตนน้อยลงและขณะที่บริบทของโลกลับเปิดกว้างขึ้นจากการให้ความสำคัญในประเด็นสิทธิชุมชน สิทธิมนุษยชน การเมืองนิเวศ และความเป็นชาติพันธุ์ที่เปิดพื้นที่ให้กับชาวมังและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสได้แสดงตัวตนในเวทีเศรษฐกิจ-การเมืองระดับข้ามชาติ กระบวนการกักขังอัตลักษณ์ชาวมังโดยรัฐเริ่มถูกท้าทายมากขึ้น ในบริบทนี้จึงเปิดช่องว่างให้กลุ่มชาติพันธุ์มังได้แสดงปฏิกริยาต่อการกักขังอัตลักษณ์ของรัฐใน 2 ลักษณะคือ การตอบโต้ต่อกระบวนการกักขังและการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับรัฐและวิถีชีวิตร่วมครอบงำ โดย

ลักษณะแรก การตอบโต้เกิดขึ้นในสองระดับคือ การตอบโต้ระดับชุมชน กับ การตอบโต้ระดับบุคคล เช่น โดยการตอบโต้ระดับชุมชนถูกแสดงให้เห็นจากวิธีคิดและวิถีปฏิบัติของหมอยาพื้นบ้านซึ่งทำการวิพากษ์วิจารณ์การแพทย์แผนใหม่และนิยามความหมายผืนของรัฐ การที่ชาวบ้านดื้อเด่งและเพิกเฉยต่ออำนาจรัฐเพื่อแสดงการต่อต้านอย่างแบบแบน และการตีความใหม่เรื่องผีก่อภัยของหมอยาพื้นบ้าน สรุปการตอบโต้ในระดับบุคคลเจกเป็นการปฏิเสธอำนาจรัฐด้วยการประดับประดับของหนิงชาวมังยากจน

ลักษณะที่สอง เป็นการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับรัฐและวิถีชีวิตร่วมครอบงำ โดยชาวมังเลือกปรับเปลี่ยนกับภาพลักษณ์บางภาพที่กักขังอัตลักษณ์ของชาวมังเอาไว้ ได้แก่ ภาพลักษณ์ชาวมังกับผืนที่เป็นยาเสพติด ชาวมังเลือกปรับเปลี่ยนในระดับชุมชนด้วยการ สร้างภาพ “ชุมชนปลดยาเสพติด” เพื่อนำเสนอภาพลักษณ์ใหม่ทางการเมือง ทำการ ปรับกฎเกณฑ์ทางสังคม/ชุมชน ด้วยการจำแนกวัตถุประสงค์ของการใช้ผืนเป็นยา กับการค้ากำไรมากจากกัน และวิถีชีวิตร่วม “ทางสังคมที่อยู่บนพื้นฐานหลักการ คุณค่าและการใช้ประโยชน์ในทางวัฒนธรรม” เอาไว้ ขณะ

ที่การเลือกปรับเปลี่ยนต่อภาพลักษณ์มั่งช้าเข้าทำลายป่าเกิดขึ้นใน ระดับชุมชน ในรูปแบบการเจรจาต่อรองกับกลุ่มผู้ขัดแย้ง

ส่วนการปรับเปลี่ยนต่อภาพลักษณ์ความเป็นมั่งด้านลบที่ทับซ้อนกันหลากหลายภาพเกิดขึ้นในระดับกลุ่มที่เลือกปรับเปลี่ยนแตกต่างกัน ได้แก่ การเป็นผู้ประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจของชาวมั่งที่มีฐานะในกลุ่มวัยกลางคนและกลุ่มคนรุ่นใหม่ การเป็นผู้ประสบความสำเร็จทางการศึกษา – อาชีพการทำงานก้าวหน้าในกลุ่มชาวมั่งคนรุ่นใหม่ เพื่อเชื่อมโยงอัตลักษณ์ของชาวมั่งเข้ากับบทบาทอื่นๆ ที่สังคมมองว่าใช้การยอมรับแล้วให้บทบาทเหล่านี้มานิยามอัตลักษณ์มั่งขึ้นใหม่ในบริบทของความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับรัฐและโลกภายนอกจากประสบการณ์การเรียนรู้ รุ่นวัยและชนชั้นที่แตกต่างกัน ทำให้ชาวมั่งกลุ่มต่างๆ เลือกที่จะปรับเปลี่ยนหรือตอบโต้ต่อกระบวนการการกักขังอัตลักษณ์ด้วยภาพลักษณ์ต่างๆ ที่แตกต่างกันด้วย

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาได้พบเจือนิ้วสำคัญในการแสดงปฏิกริยาตอบโต้ต่อกระบวนการกักขังอัตลักษณ์ คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอำนาจงานเชิงสัญลักษณ์ ในฐานะโครงสร้างที่รัฐสถาปนาอำนาจของตนผ่านระบบการศึกษา เศรษฐกิจ การเมืองลงสู่ระดับจิตสำนึกของคนทั่วไป และโดยเฉพาะชาวมั่ง กับ ชาวมั่งในฐานะที่เป็นผู้กระทำที่มีความแตกต่างหลากหลายจากประสบการณ์การเรียนรู้ รุ่นวัยและชนชั้นที่แตกต่างกัน ทำให้ชาวมั่งกลุ่มต่างๆ เลือกที่จะปรับเปลี่ยนหรือตอบโต้ต่อกระบวนการการกักขังอัตลักษณ์ด้วยภาพลักษณ์ต่างๆ ที่แตกต่างกันด้วย

จากการศึกษา ทำให้ค้นพบนัยสำคัญในประเด็น “อัตลักษณ์” ทางชาติพันธุ์สองประการคือ ประการแรก อัตลักษณ์ความเป็นชาติพันธุ์ไม่ได้ถูกจำกัดโดยกลุ่มใดกลุ่มนึงเสมอไป ไม่ว่า ชาวมั่งกลุ่มใด หรือแม้แต่รัฐให้มีนิยามความหมายอย่างหยุดนิ่งตายตัวเป็นแบบเดียวเดียวเสมอไป แต่ “อัตลักษณ์” ความเป็นชาติพันธุ์กลับเป็นการสร้างขึ้นและสามารถถูกสร้างขึ้นใหม่ให้มีความหลากหลายและซับซ้อน มีความลึกซึ้งและเปลี่ยนผ่านเพื่อใช้เป็นยุทธวิธีในการต่อรอง และนำเสนอตัวเองที่ลึกในลึกไปตามเงื่อนไข สถานการณ์และผลประโยชน์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง และประการที่สอง อัตลักษณ์ความเป็นชาติพันธุ์ไม่อาจถูกมองเป็นหนึ่งเดียวแบบ “ชนเผ่า” ดังเดิมที่มีรูปแบบเฉพาะเจาะจง แต่อัตลักษณ์ความเป็นชาติพันธุ์ของชาวมั่งกลับมีความหลากหลายซับซ้อนที่ขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ระหว่างอำนาจงานเชิงสัญลักษณ์ในฐานะโครงสร้างที่รัฐกระทำการครอบงำกับผู้กระทำที่มีชีวิตอันแตกต่างหลากหลายซับซ้อนมากขึ้นจากประสบการณ์การเรียนรู้ ฐานะชนชั้น และรุ่นวัย ทำให้การเลือกยอมรับและแสดงอัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่มต่างแตกต่างหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้นไปด้วย

Thesis Title	Opium and the Hmong : Dynamism, Diversity and Complexity of Identities of a Marginal People	
Author	Miss Aranya Siriphon	
M.A.	Social Development	
Examining Committee	Professor Dr. Yos Santasombat	Chairperson
	Assistant Prof. Dr. Jamaree Chiengthong	Member
	Lecturer Dr. Anan Ganjanapan	Member

ABSTRACT

This thesis is an ethnographic study of a Hmong community in the mountainous area of Chiang Rai within the context of hegemonic power relations between the Thai State as the dominant group and the Hmong as a subordinate group. It focuses on relations within the opium discourse in the mainstream society that stigmatize the Hmong as opium producers, dealers, and consumers - branding them as undesirable people with lower morality.

The concept of containment strategies is used to analyze the containment process of Hmong identities, and the concept of altered resistance is used to explain the Hmong as actors who response to this containment.

This study indicates that Hmong identity containment has been the result of the construction of negative representations and discursive practices in the context of Thai state hegemonies. The Thai state has constructed the "otherness" of Hmong in terms of three representations in different historical context. The first representation is Hmong and opium as narcotic growers in the context of illegal drug. The second

representation, in the political conflict between communist and liberalist, is the image of Hmong as a threat to nation security. And the third has two sides in the context of forest reservation and tourism industry. The one side is Hmong who damage the forest and another side is the image of Hmong as a cultural product to promote for tourism.

This containment of Hmong identities makes people in the mainstream society accept the negative representations either consciously or unconsciously. When the people in the mainstream society who accept the politically motivated myths and misrepresentations, then the negative representations as the otherness of Hmong are gradually transformed to political representations and become fixed in mainstream society's consciousness. By these representations, the state can legitimize its power and expansion to control over Hmong's lives.

Within the context of increasing globalization, however, the world is changing from a national orientation to an international orientation in economic and politic spheres. The issues of communities right, human right, political ecology and ethnicity take on new dimensions with respect to the struggles, protests, and resistances of marginal peoples. The present study contends that this re-orientation destabilizes the Thai State and opens up more social space for the Hmong to respond to the state's discursive practices. The reactions by the Hmong to this process can be divided into two types:

First is resistance to Thai state and discursive practices at two levels: community and individual. Community resistance can be classified according to three main groups: (1) the practices of the Hmong healer in terms of traditional medicine; (2) the re-explanation or rationalization of "opium" by the Hmong practitioners; and (3) the activities of the Hmong through their hidden transcript, secretly producing and maintaining the use of opium for medicinal purpose the way it used to be in former times. Individual resistance can be manifested through overt sarcastic practices by poor Hmong woman as individuals with her way of surviving and denying control by the nation state at the same time.

Second is assimilation to the Thai nation state and discursive practices to local adaptation. In terms of drug representation, many Hmong, by community level, react by creating political images of the Hmong as a "drug-free community", by rearranging social systems and adapting to various state development projects. Younger generations of Hmong, by group level, increasingly define themselves as highly educated and adopt the worldview of the mainstream Thai society.

The study also discusses the diversity, dynamism and complexity of Hmong's social experiences and responses to hegemonic practices. It contend that the boundaries of ethnic identities cannot be defined by any particular group, be the Hmong elders, the younger Hmong or the Thai State and dominant group. Ethnic identities can, however, be constructed and reconstructed in responses to changing factors and situations so that they are flexible, transformative and open for negotiations. Moreover, ethnic identities are as diverse, dynamic and complex, as class, generation and the social experiences of human agency.